

2.2.2007

הפעם טיילנו באווירת ט"ו בשבט תחת שרביטה של זמירה, אל התצפיות ממרומי קו השבר המפריד בין הגליל העליון לגליל התחתון – הר שזור/חרשים ו'ארד אל-קאף'.
נוכחות עירנית למדי: נגה, בני, גדעון + עפרי, רועי, פרדי, מיכאל, צביקה, דינה, זמירה + שפיק, נמרוד, אמוץ + יפעת + אורן (ר' בפתח), רותם + שרה, אילן מישאל, חגית + שי, דן, ברוך, דורון, ולסיום גם רינה + עופר (היא) + 5.
התחלנו בעליה בשביל חמורים – 'באב אל סוק' – העולה מתל חרשים להר שזור. הלכנו מאמצע הכביש העולה לחרשים, דרך עמק קטן ושרידי עיבוד ישן. גילינו ספלולית אדומה – אותה פטריה קטנה ומדהימה. פריחה בדרך של זהביות כלניות בודדות, סינפיטון, יקינטון. למעלה הגענו למשטח סלע ובבת אחת נפלט ה'וואו' הראשון מול הנוף של בקעת בית הכרם והרי הגליל התחתון. מצאנו את הריכוז הקטן של הרקפת היוונית בשיא פריחה. פרח קטן ונדיר הגדל במקומות גבוהים בגלל דרישתו לקור. צפינו על הכפר רמי היושב על שבר גיאולוגי אלכסוני החושף שכבות של חוואר מקרטיקון תחתון, זוהי גם הסיבה לריכוז של מעיינות. (החוואר עשיר במאובנים).
בהמשך ירדנו בכביש שבין בית ג'אן לרמי אל מיפתח סחוף בין ההרים, היוצר מיקרו אקלים שמנוצל לחקלאות עצי פרי - 'ארד אל-קאף'. צפינו מלמטה אל הצוק המכונה בפי חמליהו 'שן הארי' ולפי זמירה נשקף ממנו נוף עוצר נשימה של קו השבר (יש אתגר). עליה תלולה לכיוון המצוק והצנר הביאה אותנו אל ריכוז פריחת עצי שקד (בארץ אהבתי) ואל ריכוז מדהים של פריחת עירוני (תחילת פריחה). ושם, מתחת לצנר מול הנוף הנפלא ('וואו' שני), שוחחנו על ט"ו בשבט והתכבדנו בפירות יבשים ורטובים, דבש ויין.
לשאלה: מי כבר ביקר באתר שלנו ('קשת מורי דרך' - שאמוץ בנה באינטרנט), לפחות פעם אחת? הורמו רוב הידיים. אז מי שעוד לא הציץ ...
ובשם כל המשתתפים תודה גדולה לזמירה על החוויה, על הפינות המדהימות ועל אהבת הנוף והארץ.